

دانشگاه صنعتی شریف
دانشکده مهندسی برق

گزارش کارآموزی:
گرایش سیستم‌های مخابراتی

عنوان:

پیاده‌سازی یک سری الگوریتم‌های مورد استفاده در صنعت حمل و
نقل هوشمند یا استفاده از پردازش تصویر و بینایی کامپیوتر

نگارش:
امیرحسین جوادی

استاد کارآموزی:
دکتر بابایی‌زاده

۱۴۰۰/۰۶/۲۰

چکیده:

شرکت بصیر پردازش از سال ۱۳۸۴ با هدف تولید محصولات مبتنی بر پردازش تصویر و بینایی کامپیوتر آغاز به کار کرد. هدف اصلی این شرکت ارتقاء سطح کیفی زندگی شهروندان از طریق تضمین ایمنی، بهبود سلامت، صرفه‌جویی در وقت و انرژی و رسیدن به آرامش خاطر است. تیم شرکت دانش‌بنیان بصیر پردازش مشکل از جمعی از زیبده‌ترین متخصصین کشور با بیش از پانزده سال سابقه تولید سیستم‌های هوش مصنوعی مبتنی بر پردازش تصویر و تجربه تولید انواع محصولات مبتنی بر بینایی کامپیوتر است.

از مهمترین فعالیت‌های انجام شده در این دوره کارآموزی می‌توانم به این موارد اشاره کنم:

- آشنایی با توابع کاهش بعد PCA و پیاده‌سازی
  - آشنایی با مدل‌های یادگیری ماشین SVM و پیاده‌سازی
  - آشنایی با شبکه‌های عصبی و مباحث مربوط به Deep Learning و پیاده‌سازی
  - آشنایی با Shape Context Descriptor و پیاده‌سازی
- کدهای خود را در drive و github آپلود کردم.
github
drive

در این گزارش به توضیح این موارد بپرداخته‌ام.

فهرست مطالب

۱	آشنایی با شرکت بصیر پردازش	۵
۲	آشنایی با توابع کاهش بعد PCA	۷
۲.۱	تئوری	۸
۲.۲	پیاده سازی عملی	۹
۳	آشنایی با مدل یادگیری SVM	۱۱
۳.۱	تئوری	۱۲
۳.۲	پیاده سازی عملی	۱۳
۴	به دست آوردن پارامترهای بهینه شبکه	۱۴
۴.۱	تئوری	۱۵
۴.۲	پیاده سازی عملی	۱۶
۵	آشنایی با شبکه های عصبی	۲۲
۵.۱	تئوری	۲۳
۵.۲	پیاده سازی عملی	۲۵
۶	تشخیص نوع پلاک	۲۷
۶.۱	آموزش مدل SVM برای تشخیص نوع پلاک	۲۸
۶.۲	آموزش شبکه عصبی برای تشخیص نوع پلاک	۳۰
۷	آشنایی با Shape Context Descriptor	۳۲
۷.۱	تئوری	۳۳
۷.۲	پیاده سازی عملی	۳۳
۸	جمع بندی ، نتیجه گیری و پیشنهادها	۳۶

فهرست تصاویر

۱.۱	برخی محصولات شرکت بصیر پردازش	۶
۱.۲	کد قسمت pca	۹
۲.۲	نمودار واریانس بر حسب تعداد بردار ویژه	۱۰
۱.۳	خروجی مدل با دو نوع داده	۱۲
۲.۳	دقتهای تعریف شده برای هر مدل	۱۳
۲.۳	Recall و Precision را برای داده های آموزش و تست	۱۳
۱.۴	داده های آموزش	۱۵
۲.۴	مقایسه نتایج آموزش شبکه با پارامترهای مختلف C	۱۶
۳.۴	داده های دیتابست Mnist	۱۶
۴.۴	هیستوگرام داده های موجود در دیتابست Mnist	۱۷
۵.۴	اعمال PCA روی داده های train و test	۱۷
۶.۴	پیدا کردن پارامتر با بیشترین دقت روی داده validation	۱۸
۷.۴	دقت شبکه هی نهایی روی داده test	۱۸
۸.۴	دقت نهایی شبکه با استفاده از کل داده های train	۱۸
۹.۴	کشیدن نمودار میله ای مربوط به احتمال تشخیص در عکس های غلط پیشینی شده	۱۹
۱۰.۴	نمودار میله ای تشخیص برای داده های train و test که به اشتباہ تشخیص داده شدند	۱۹
۱۱.۴	میانگین زمانی برای پیشینی هر عکس	۲۰
۱۲.۴	جدا کردن عکس های اشتباہ پیشینی شده و تولید فایل txt	۲۰
۱۳.۴	نمونه ای از داده های اشتباہ پیشینی شده	۲۱
۱۴.۴	نمونه ای از فایل txt	۲۱
۱.۵	یک شبکه عصبی با یک لایه ورودی، سه لایه مخفی و یک لایه خروجی	۲۳
۲.۵	انواع لایه ها در شبکه های عصبی	۲۴
۳.۵	معماری شبکه هی اول	۲۵
۴.۵	آموزش شبکه هی اول	۲۵
۵.۵	نتیجه شبکه هی اول	۲۵
۶.۵	معماری شبکه هی دوم	۲۶
۷.۵	آموزش شبکه هی دوم	۲۶
۸.۵	نتیجه شبکه هی دوم	۲۶
۱.۶	انواع پلاک در ایران	۲۸
۲.۶	بارگزاری عکس پلاک های معمولی	۲۸
۳.۶	بارگزاری عکس پلاک های منطقه آزاد	۲۹
۴.۶	ساختن عکس های رندوم از اطراف ماشین	۲۹
۵.۶	نتیجه هی نهایی روی داده های train و test و validation	۲۹

۳۰	معماری شبکه‌ی اول	۶.۶
۳۰	نتیجه شبکه‌ی اول	۷.۶
۳۱	معماری شبکه‌ی دوم	۸.۶
۳۱	نتیجه شبکه‌ی دوم	۹.۶
۳۳	Shape Context	۱.۷
۳۴	به دست آوردن میانگین نقاط بزرگترین کانتور	۲.۷
۳۴	ساخت هیستوگرام log-polar	۳.۷
۳۵	تابع به دست آوردن کانتور ^{۳۴} تایی	۴.۷
۳۵	تابع به دست آوردن فاصله، زاویه و هیستوگرم	۵.۷
۳۵	نتایج شبکه‌ی SVM روی داده‌های train و test	۶.۷

فصل ۱

آشنایی با شرکت بصیر پردازش

نشانی شرکت: تهران - خیابان شریعتی - بالاتر از مطهری کوچه شکرآبی - پلاک ۲۴

شماره: ۰۲۱ ۸۸۴۲۶۳۱۶

سایت: hbasisrtech.com
ایمیل: info@basirtech.com

شرکت بصیر پردازش از سال ۱۳۸۴ با هدف تولید محصولات مبتنی بر پردازش تصویر و بینایی کامپیوترا آغاز به کار کرد. ظرف کمتر از یک سال با پاسخگویی به نیاز بومی سازی فناوری تشخیص پلاک خودروها با فونت فارسی اولین محصول خود یعنی پلاک خوان خودرو را تولید نمود. بلافاصله پس از آن با ایجاد فناوری سرعت سنج مبتنی بر پردازش تصویر برای اولین بار در ایران اقدام به ثبت تخلف سرعت غیر مجاز خودروها توسط دوربین کرد و در سال ۱۳۸۶ محصول سرعت سنج ویدئویی به عنوان اختراع ثبت گردید.

در سال‌های بعد شرکت بصیر پردازش علاوه بر تولید انواع محصولات پردازش تصویر خارج حوزه حمل و نقل هوشمند مانند تشخیص چهره و واقعیت افزوده اقدام به تکمیل محصولات ترافیکی خود همچون ابزار تشخیص نوع خودروی عبوری و ترددشمار خودرو کرد و با استفاده از این محصولات موفق به توسعه راهکارهای متعدد ترافیکی مانند سامانه ثبت تخلف عبور از چراغ قرمز و ثبت تردد در محدوددهای ترافیکی شد. برخی از این محصولات مانند ابزار تشخیص و طبقه‌بندی نوع خودرو که به عنوان محصولات دانش بینان شناخته شده‌اند به عنوان اختراع نیز به ثبت رسیده‌اند.

همزمان تیم فنی با رویکرد یکپارچه‌سازی دوربین و پردازنده سراغ پیاده‌سازی الگوریتم‌های توسعه‌داده شده روی سخت‌افزارهای خاص منظوره رفت و اولین سامانه پلاک خوان تجمعی شده (embedded) بصیر در سال ۱۳۹۲ به بهره برداری رسید و بلافاصله به تولید سرعت سنج و چراغ قرمز تجمعی شده منجر شد.

پس از نصب نزدیک به ۳۰۰ دوربین در طرح کنترل و کاهش آلودگی هوای تهران (زوج و فرد) و همچنین نصب بیش از ۲۵۰ دوربین در شهرهای اصفهان، مشهد، اهواز و سایر شهرها و همین طور بیش از ۱۲۰۰ دوربین در سطح راه‌های کشور به منظور بالا بردن کیفیت خدمات نگهداری تیم فنی با توسعه پلتفرم اینترنت اشیاء (IoT) بصیر اقدام به جمع‌آوری و تحلیل بیش از ۱۷۰۰ پارامتر از بیش از ۳۰۰۰ محصول تجمعی شده‌ی ترافیکی گسترده شده در سطح کشور روی بستر اینترنت کرد و با توسعه انواع ابزارهای کنترل کیفی آماری و چک اوپراتوری هوشمند توسط شبکه‌های عصبی یادگیری عمیق در سرورهای خود عملکرده کیفیت خدمات خود را به نحو قابل توجهی بهبود بخشدید.

از محصولات این شرکت میتوان به موارد زیر اشاره کرد:

- پلاک خوان تجمعی شده
- سرعت سنج ویدئویی
- تشخیص نوع خودرو
- پلتفرم اینترنت اشیاء
- چک اوپراتوری هوشمند
- تردد شمار
- تشخیص چهره
- شمارنده انسان
- واقعیت افزوده

(ج) ثبت تخلف عبور از چراغ قرمز

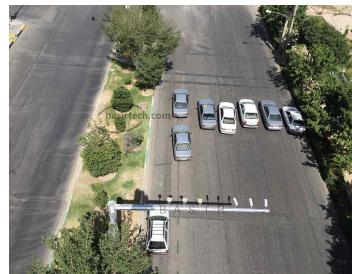
(ب) ثبت پلاک خودرو

(آ) ثبت تخلف سرعت غیر مجاز

(و) ثبت پلاک خودرو

(ه) ثبت تخلف عبور از چراغ قرمز

شکل ۱.۱: برخی محصولات شرکت بصیر پردازش

این شرکت از ۵۳ پرسنل تشکیل شده است و بیش از ۶۰ پروژه انجام داده است و بیش از ۱۷۰۰ محصولات پردازش تصویر فروخته شده دارد.

فصل ۲

آشنایی با توابع کاهش بعد PCA

۱۰.۲ تئوری

PCA یک روش کاهش بعد است که اغلب برای کاهش بعد داده‌های بزرگ استفاده می‌شود. این تبدیل مجموعه‌های بزرگ را به مجموعه‌های کوچک‌تر به نحوی تبدیل می‌کند که اکثر اطلاعات مجموعه‌ی اصلی باقی بماند.

برای انجام PCA به روش زیر عمل می‌کنیم:

۱) نرمال کردن داده:

هدف از این مرحله استانداردسازی محدوده متغیرهای اولیه است تا هر یک از آن‌ها به یک اندازه در تجزیه و تحلیل مشارکت داشته باشد.

$$\text{Normalized Data} = \frac{\text{Data} - \text{Mean}}{\text{Standard Deviation}} \quad (1.2)$$

۲) به دست آوردن ماتریس کوواریانس :

هدف از این مرحله درک و بررسی رابطه بین متغیرهای مجموعه داده‌های ورودی است. زیرا گاهی اوقات، متغیرها به شدت با هم ارتباط دارند به گونه‌ای که حاوی اطلاعات اضافی هستند. بنابراین، برای شناسایی این همبستگی‌ها، ماتریس کوواریانس را محاسبه می‌کنیم.

ماتریس کوواریانس یک ماتریس متقارن $p \times p$ است که p تعداد بعد داده‌های ورودی است.

۳) به دست آوردن مقدار ویژه و بردار ویژه‌های ماتریس کوواریانس :

بردارهای ویژه و مقادیر ویژه مفاهیم جبری خطی هستند که برای تعیین اجزای اصلی داده‌ها باید از ماتریس کوواریانس محاسبه کنیم. اجزای اصلی متغیرهای جدیدی هستند که به صورت ترکیب خطی یا مخلوطی از متغیرهای اولیه ساخته می‌شوند. این ترکیبات به گونه‌ای انجام می‌شوند که متغیرهای جدید ارتباطی ندارند و بیشتر اطلاعات درون متغیرهای اولیه فشرده می‌شوند تا به اولین اجزاء تبدیل شوند. اجزای اصلی جهت‌های داده را نشان می‌دهند که حداقل مقدار واریانس را دارند، یعنی خطوطی که بیشتر اطلاعات داده‌ها را دارند. هرچه واریانس یک خط بزرگ‌تر باشد، پراکنده‌گی نقاط داده در امتداد آن بزرگ‌تر است پس اطلاعات بیشتری نیز دارد.

بردارهای ویژه ماتریس کوواریانس در واقع جهت محورهایی هستند که بیشترین واریانس (بیشترین اطلاعات) در آن‌ها وجود دارد و ما آن‌ها را اجزای اصلی (Principal Components) می‌نامیم و مقادیر ویژه مقدار واریانس موجود در هر جزء اصلی را نشان می‌دهند. با رتبه بندی بردارهای ویژه خود به ترتیب ارزش ویژه خود، از بالاترین تا کمترین، اجزای اصلی را به ترتیب اهمیت به دست می‌آوریم.

۴) بردار ویژگی :

با محاسبه بردارهای ویژه و ترتیب آن‌ها بر اساس مقدار ویژه خود به ترتیب نزولی، به ما اجازه می‌دهد تا اجزای اصلی را به ترتیب اهمیت پیدا کنیم. در این مرحله، آنچه ما انجام می‌دهیم این است که انتخاب کنیم آیا همه این اجزا را حفظ کنیم یا آن‌هایی که اهمیت کمتری دارند را کنار بگذاریم و با مابقی اجزای اصلی، ماتریسی از بردارها را که بردار ویژگی (Feature Vector) می‌نامیم، تشکیل دهیم.

۵) تصویر کردن داده‌های اولیه در جهت بردار ویژگی :

هدف این است که داده را در جهت بردار ویژگی به دست آمده در قسمت قبل تصویر کنیم. این را می‌توان با ضرب ماتریسی به شکل زیر انجام داد:

$$\text{Final Data} = \text{Feature Vector}^T * \text{Normalized Data}^T \quad (2.2)$$

۲.۲ پیاده سازی عملی

برای پیاده سازی الگوریتم PCA از دیتاست ارقام Sklearn استفاده کردم. این دیتاست شامل ارقام در سایز 8^*8 است. هدف کد زیر پیدا کردن تعداد بردارهای ویژگی لازم برای حفظ حداقل ۹۹ درصد واریانس است.

```

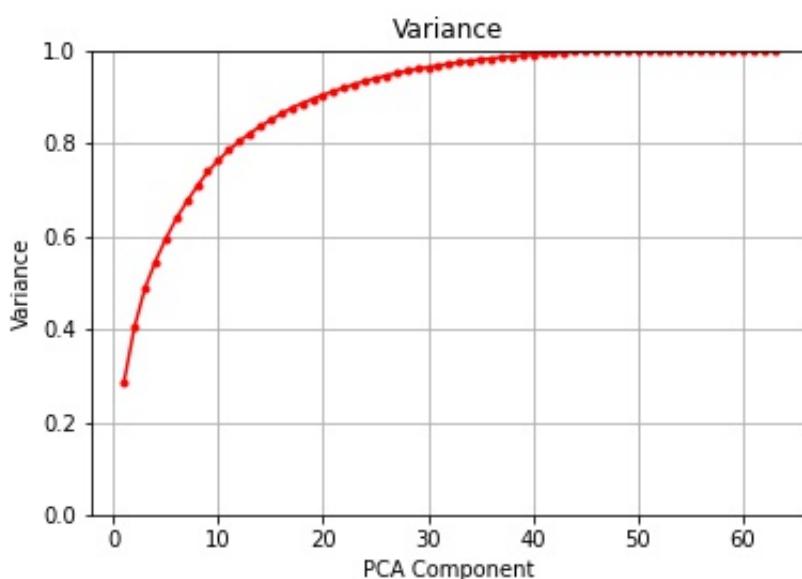
from sklearn import datasets
import matplotlib.pyplot as plt
import cv2
import numpy as np
from sklearn.decomposition import PCA
def plot_func(y,plt_file,plt_title,dim,jump,start):
    x = range(start,dim+1,jump)
    plt.plot(x, y, color='red', marker='o', markerfacecolor='red', markersize=3)
    plt.xlabel('PCA Component')
    plt.ylabel(f'{plt_title}')
    plt.title(f'{plt_title}')
    plt.ylim(0, 1)
    plt.grid()
    plt.savefig(plt_file)
    plt.close()
    return
# loading data set
digits = datasets.load_digits()
# reshaping data
n_samples = len(digits.images)
image = digits.images
data = digits.images.reshape((n_samples, -1))
# fitting pca to the data
dim = data.shape[1]
variance = np.zeros((dim-1))
pca = PCA(n_components=dim)
pca.fit(data)
var = pca.explained_variance_ratio_
# finding the numer of component to get 0.99 of variance
variance[0] = var[0] + var[1]
for i in range(1,dim-1):
    variance[i] = variance[i-1] + var[i+1]
n = np.where(variance>0.99)[0][0]
print(f'The image size was {image[0].shape}')
print(f'For having at least 0.99 variance, We need n_component of PCA to be {n}.')

```

☞ The image size was (8, 8)
For having at least 0.99 variance, We need n_component of PCA to be 39.

شکل ۱.۲: کد قسمت pca

همان طور که مشخص است برای هر عکس 8^*8 که ۶۴ المان دارد توانستیم با یک بردار ۳۹ تابی به ۹۹ درصد واریانس داده اصلی برسیم. نمودار واریانس به ازای تعداد بردار ویژه را در تصویر صفحه بعد میتوانید مشاهده کنید.
کد این قسمت را میتوانید از این لینک مشاهده بفرمایید.

شکل ۲.۲: نمودار واریانس بر حسب تعداد بردار ویژه

فصل ۳

آشنایی با مدل یادگیری SVM

۱.۳ تئوری

Support Vector Machines (SVM) مجموعه‌ای از روش‌های یادگیری supervised برای که برای طبقه بندی و رگرسیون استفاده می‌شوند. در این روش‌ها تعدادی داده به همراه label خود را به شبکه میدهیم و شبکه سعی می‌کند یکتابع هزینه‌ای را مینیمم کند. این تابع هزینه شامل پارامترها مختلف مثل دقت شبکه، اندازه‌ی وزن‌های مورد استفاده در شبکه و میزان اهمیت margin است.

Objective Cost :

$$\min (||W||^2 + C \sum_i \zeta_i) \quad (1.3)$$

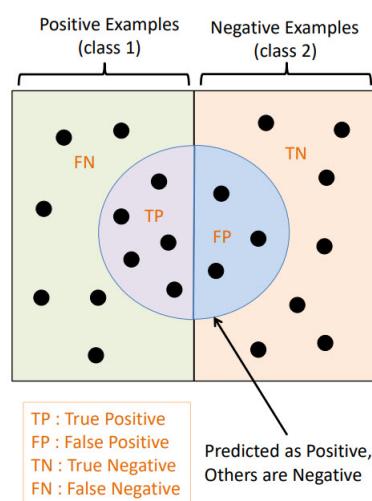
Subject to :

$$y_i(W^T x_i + b) \geq 1 - \zeta_i \quad (2.3)$$

مزایای SVM عبارتند از:

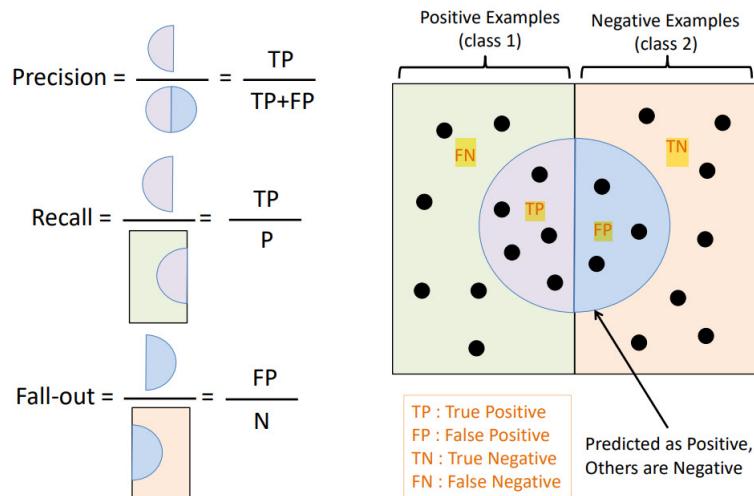
- موثر در ابعاد بالا
- موثر در مسائلی که تعداد بعد از تعداد نمونه‌ها بیشتر است.
- استفاده بهینه از حافظه

بعد از آموزش شبکه به وسیله داده‌های آموزش، مدل خود را می‌آزماییم. برای این کار از داده‌های تست استفاده می‌کنیم. برای هر داده مدل ما یک خروجی میدهد که نشان‌دهنده‌ی label پیش‌بینی شده توسط مدل است. فرض کنید دو نوع داده داریم.

شکل ۱.۳: خروجی مدل با دو نوع داده

دقت مدل ما بسته به موردنی که قرار است استفاده شود میتواند تعريف شود؛ مثلاً در موارد قضایی، دقت به این معناست که اگر کسی بیگناه باشد خروجی مدل حتماً منفی باشد. بر عکس در برخی کاربردهای پزشکی دقت به این معناست که موارد بیمار خروجی حتماً مثبت باشد. بنابراین موارد زیر را برای هر مدل به دست می‌آوریم و براساس کاربرد مورد نظرمان دقت مدل را به دست می‌آوریم.

شکل ۲.۳: دقت های تعریف شده برای هر مدل

۲.۳ پیاده سازی عملی

برای پیاده سازی SVM از کتابخانه Sklearn استفاده کردم. داده ها را از خروجی PCA گرفتم و برای داده های آموزش و تست به دست آوردم.

```
pca = PCA(n_components=n)
pca.fit(data)
pca_data = pca.transform(data)
x_train, x_test, y_train, y_test = train_test_split(pca_data, digits.target, test_size=0.3, shuffle=True)

clf = svm.SVC(kernel = 'rbf', gamma=0.001, C = 10)
clf.fit(x_train, y_train)
Predicted_Train = clf.predict(x_train)
Predicted_Test = clf.predict(x_test)
Precision_Score_Train = metrics.precision_score(y_train,Predicted_Train,average='macro')
Precision_Score_Test = metrics.precision_score(y_test,Predicted_Test,average='macro')
Recall_Score_Train = metrics.recall_score(y_train,Predicted_Train,average='macro')
Recall_Score_Test = metrics.recall_score(y_test,Predicted_Test,average='macro')
print('Precision: ')
print(f'Precision score for train data is {Precision_Score_Train}.')
print(f'Precision score for test data is {Precision_Score_Test}.')
print('recall: ')
print(f'recall score for train data is {Recall_Score_Train}.')
print(f'recall score for test data is {Recall_Score_Test}.')
```

For having at least 0.99 variance, We need n_component of PCA to be 39.
 Precision:
 Precision score for train data is 1.0.
 Precision score for test data is 0.9901818181818183.
 recall:
 recall score for train data is 1.0.
 recall score for test data is 0.9906847011453417.

شکل ۳.۳: Precision و Recall را برای داده های آموزش و تست

کد این قسمت را میتوانید از این لینک مشاهده بفرمایید.

فصل ۴

به دست آوردن پارامترهای بهینه شبکه

۱۰.۴ تئوری

الگوریتم‌های SVM از مجموعه‌ای از توابع ریاضی استفاده می‌کنند که به kernel تعريف می‌شوند. وظیفه kernel این است که داده‌ها را به عنوان ورودی گرفته و به شکل مورد نیاز تبدیل کند. الگوریتم‌های مختلف SVM از انواع مختلف توابع kernel استفاده می‌کنند. این توابع می‌توانند انواع مختلفی داشته باشند. به عنوان مثال:

Linear •

Nonlinear •

Polynomial •

Sigmoid •

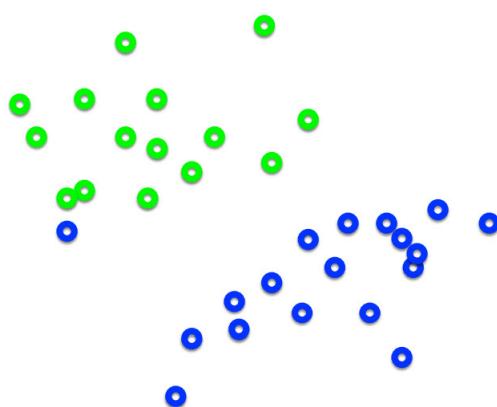
Radial Basis Function •

پرکاربردترین نوع عملکرد kernel kernel، آخر یا به اختصار RBF است. برای استفاده از این کرنل باید دو پارامتر C و gamma را مقداردهی کنیم. کرنل RBF فورمولی به این شکل دارد:

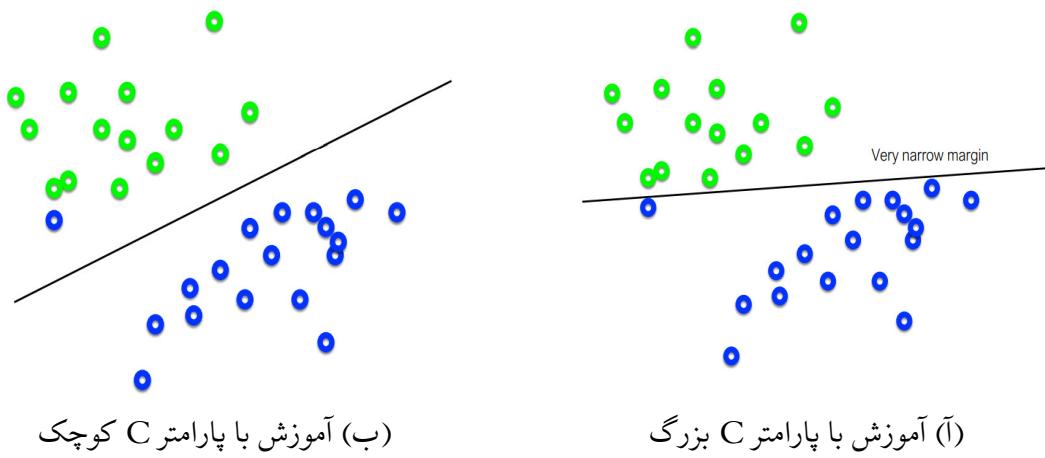
$$k(x_i, x_j) = \exp(\gamma \|x_i - x_j\|^2) \quad (1.4)$$

پارامتر gamma تعیین می‌کند که تأثیر یک نمونه آموزشی تا چه حد می‌رسد. پارامتر gamma را می‌توان معکوس شعاع تأثیرگذاری نمونه‌هایی دانست که توسط مدل به عنوان بردارهای پشتیبانی (Support Vector) انتخاب شده‌اند.

پارامتر C یک بدهبستان (Trade off) بین درصد تشخیص صحیح داده‌های آموزش در مقابل خداکثرسازی حاشیه تابع تصمیم‌گیری برقرار می‌کند. برای مقادیر بزرگتر C، تابع تصمیم‌گیری در نقاط آموزشی بهتر عمل می‌کند و حاشیه کوچک‌تر می‌شود. برای مقادیر کوچک‌تر C، دقت آموزش کمتر می‌شود ولی حاشیه بزرگتر است؛ بنابراین تابع تصمیم‌گیری ساده‌تر را تشویق می‌کند.

شکل ۱.۴: داده‌های آموزش

شکل ۲.۴: مقایسه نتایج آموزش شبکه با پارامترهای مختلف C

همان‌طور که مشخص است وقتی پارامتر C زیاد شده شبکه همه‌ی داده‌های آموزش را به درستی تشخیص می‌دهد. هدف ما به دست اوردن مدلی است که روی داده‌هایی که مشاهده نشده هم درست جواب بدهد و به اصلاح generalization بالایی داشته باشد. از آن جایی که خطأ و نویز جز غیرقابل حداسازی هر آموزشی است به نظر میرسد مدل سمت راست مدل خوبی نیست چون نتوانسته داده‌های آبی و سبز را به خوبی از هم جدا کند. اگر مقدار C را کمتر کنیم باعث می‌شود در مینیمم کردن تابع هزینه به سمتی حرکت کنیم که خط جداکننده‌ی ما تا جای ممکن فاصله‌ی زیادی از داده‌ها داشته باشد هرچند اگر این کار باعث شود چند داده به اشتباه پیشیبینی شوند.

۲.۴ پیاده سازی عملی

برای پیاده‌سازی SVM از کتابخانه libsvm استفاده کردیم. از دیتاست ارقام Mnist استفاده کردیم. سایز عکس‌های این دیتاست 28×28 است. روی این دیتاست PCA اعمال کردیم. داده‌های آموزش را به دو قسمت validation و train تقسیم کردیم. با قسمت train شبکه را با پارامترهای C و γ مختلف آموزش دادم و دقت شبکه را روی قسمت validation به دست آوردم. پارامترهایی با بیشترین دقت را پیدا کردیم. سپس شبکه‌ای را با این پارامترها آموزش دادم و روی داده‌ی test نتیجه نهایی را به دست آوردم.

```

(TrainX, TrainY), (TestX, TestY) = mnist.load_data()

train_histogram = Create_Histogram(TrainY)
plot_func(range(0,10),train_histogram,'mnist_train_histogram.jpg','train_histogram')
test_histogram = Create_Histogram(TestY)
plot_func(range(0,10),test_histogram,'mnist_test_histogram.jpg','test_histogram')

train_samples = len(TrainX)
trainX = TrainX.reshape((train_samples,-1)).astype(np.float64)
trainX = TrainX.reshape((train_samples,-1)).astype(np.float64)
dim = (trainX.shape)[1]

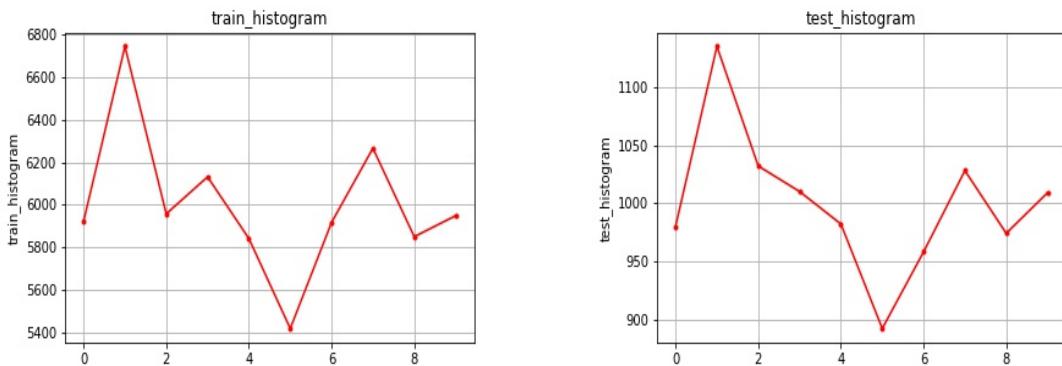
convert to zero mean and one variance

[5] for i in range(train_samples):
    trainX[i] = (trainX[i]-np.mean(trainX[i]))/np.std(trainX[i])
for i in range(test_samples):
    testX[i] = (testX[i]-np.mean(testX[i]))/np.std(testX[i])

```

شکل ۳.۴: داده‌های دیتاست Mnist

هر عکس 28×28 را به یک بردار 784 تبدیل کرد. سپس هر بردار را نرمال کردیم یعنی میانگین بردار و انحراف از معیار آن 1 شد.

(ب) هیستوگرام داده‌های train

(آ) هیستوگرام داده‌های test

شکل ۴.۴: هیستوگرام داده‌های موجود در دیتاست Mnist

```

Find n_component of PCA for variance = 0.99

[1] variance = np.zeros((dim-1))
    pca = PCA(n_components=dim)
    pca.fit(trainX)
    var = pca.explained_variance_ratio_
    variance[0] = var[0] + var[1]
    for i in range(1,dim-1):
        variance[i] = variance[i-1] + var[i+1]

    plot_func(range(2,dim+1),variance,'variance.jpg','variance')
    n = np.where(variance>0.99)[0][0]
    print(f'For having at least 0.99 variance, We need n_component of PCA to be {n}.')
    print(f'For having at least 0.99 variance, We need n_component of PCA to be 331.')

Set the n_component

[2] print("If you want to set a new n_component, press n.")
    print("Otherwise, press any key.")
    print("Key: ")
    word = input()
    if word == 'n' or word == 'N':
        print("Enter the new n_component.")
        print("n_component: ")
        n = int(input())

Apply the PCA

[3] pca = PCA(n_components=n)
    pca.fit(trainX)
    pca_trainX = pca.transform(trainX)
    pca_testX = pca.transform(testX)

```

شکل ۵.۴: اعمال PCA روی داده‌های train و test

همان‌طور که مشخص است برای رسیدن به 99 درصد واریانس به 784 بعد از 331 . این PCA را روی داده‌ی train فیت می‌کنیم و روی داده‌ی test و train اعمال می‌کنیم.

```
Create samples for tuning the SVM
train_X,train_Y = Create_data_label(pca_trainX,TrainY,n,0,1000)
validation_X,validation_Y = Create_data_label(pca_trainX,TrainY,n,1000,1500)
test_X,test_Y = Create_data_label(pca_testX,TestY,n,0,500)

sample_train_histogram = Create_Histogram(train_Y)
plot_func(range(0,10),sample_train_histogram,'train_histogram.jpg','train_histogram')
sample_validation_histogram = Create_Histogram(validation_Y)
plot_func(range(0,10),sample_validation_histogram,'validation_histogram.jpg','validation_histogram')
sample_test_histogram = Create_Histogram(test_Y)
plot_func(range(0,10),sample_test_histogram,'test_histogram.jpg','test_histogram')

Tuning parameter
prob = svm_problem(train_Y, train_X)
Best_C = 0
Best_gamma = 0
Best_p = 0
for C in range(1,10):
    for gamma in range(1,10):
        param = svm_parameter(f'-s 0 -t 2 -g {gamma/1000} -c {C}')
        m = svm_train(prob, param)
        print(f'gamma is {gamma/1000} and C is {C}')
        p_label, p_acc, p_val = svm_predict(validation_Y, validation_X, m)
        p = p_acc[0]
        if p > Best_p:
            Best_p = p
            Best_C = C
            Best_gamma = gamma/1000
print('Highest precision is {Best_p}.')
print('Best C is {Best_C}.')
print('Best gamma is {Best_gamma}.')
```

شکل ۴: پیدا کردن پارامتر با بیشترین دقت روی داده‌ی validation

بیشترین دقت به ازای $C = 2$ و $gamma = 0.001$ به دست آمد. حال با این دو پارامتر دقت را روی داده‌های test به دست می‌آورم.

```
Final SVM
prob = svm_problem(train_Y, train_X)
param = svm_parameter(f'-s 0 -t 2 -g {0} -c {1} -b 1')
m = svm_train(prob, param)
p_label, p_acc, p_val = svm_predict(validation_Y, validation_X, m, options='-b 1')
p_label, p_acc, p_val = svm_predict(test_Y, test_X, m, options='-b 1')

Accuracy = 96.46% (4823/5000) (classification)
Accuracy = 95.06% (4753/5000) (classification)
```

شکل ۷: دقت شبکه‌ی نهایی روی داده‌ی test

همان طور که مشخص است به دقت خوبی روی داده‌هایی که شبکه تا به حال ندیده بود رسیدیم. حال که از درستی ساخت شبکه مطمئن شدیم برای ساخت شبکه از همه‌ی داده‌های train استفاده می‌کنیم.

```
[13] train_X,train_Y = Create_data_label(pca_trainX,TrainY,n,0,int(np.min(train_histogram)))
test_X,test_Y = pca_testX,TestY
prob = svm_problem(train_Y, train_X)
param = svm_parameter(f'-s 0 -t 2 -g {0} -c {1} -b 1')
m = svm_train(prob, param)

Find Accuracy
[15] p_label, p_acc, p_val = svm_predict(train_Y, train_X, m, options='-b 1')
h_train = Create_Histogram_Probability(p_val,p_label,train_Y)

Accuracy = 99.3765% (53872/54210) (classification)

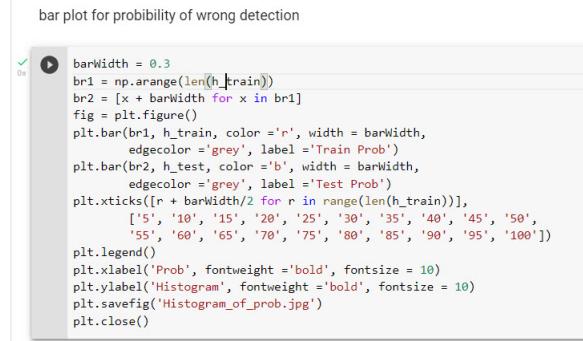
[16] p_label, p_acc, p_val = svm_predict(test_Y, test_X, m, options='-b 1')
h_test = Create_Histogram_Probability(p_val,p_label,test_Y)

Accuracy = 98.34% (9834/10000) (classification)
```

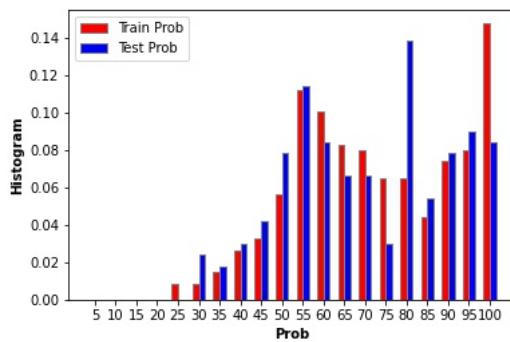
شکل ۸: دقت نهایی شبکه با استفاده از کل داده‌های train

و در نهایت به دقت ۹۸ درصد رسیدیم. برای داده‌هایی که به توسط شبکه به اشتباه تشخیص داده می‌شدند احتمال این تشخیص را پیدا کردیم و در یک جدول میله‌ای این احتمالات را به صورت نرمال

شده نشان دادیم. همچنین این عکس‌ها را جدا کردیم. در بسیاری از موارد تشخیص عدد برای چشم انسان هم سخت بود.

شکل ۹.۴: کشیدن نمودار میله‌ای مربوط به احتمال تشخیص در عکس‌های غلط پیشینی شده

شکل ۱۰.۴: نمودار میله‌ای تشخیص برای داده‌های train و test که به اشتباه تشخیص داده شدند

برای پیدا کردن میانگین زمان برای مشخص کردن label هر عکس روی کل داده‌ها به تعداد ۱۰ بار تشخیص را انجام دادیم و به زمان ۰.۰۰۹۸۲۲۳۰۶۵۱۳۷۸۶۳۱۷ ثانیه برای هر تشخیص رسیدیم.

Find average time for 10 itation to predict test images

```

16m
import time
sum = 0
iter = 10
for i in range(iter):
    start = time.time()
    p_label, p_acc, p_val = svm_predict(test_Y, test_X, m, options='-b 1')
    end = time.time()
    print(end-start)
    sum += (end-start)

print(f'The average time for predict label of test sample is {sum/iter/test_Y.size}.')

```

Accuracy = 98.34% (9834/10000) (classification)
98.38333296775818
Accuracy = 98.34% (9834/10000) (classification)
98.4785053730011
Accuracy = 98.34% (9834/10000) (classification)
98.4918041229248
Accuracy = 98.34% (9834/10000) (classification)
98.08489418029785
Accuracy = 98.34% (9834/10000) (classification)
97.92722201347351
Accuracy = 98.34% (9834/10000) (classification)
98.051198720932
Accuracy = 98.34% (9834/10000) (classification)
98.18302750587463
Accuracy = 98.34% (9834/10000) (classification)
97.99168539047241
Accuracy = 98.34% (9834/10000) (classification)
98.09775590896606
Accuracy = 98.34% (9834/10000) (classification)
98.54122519493103
The average time for predict label of test sample is 0.009822306513786317.

شکل ۱۱.۴: میانگین زمانی برای پیش‌بینی هر عکس

سپس همهی عکس‌هایی که به اشتباه پیش‌بینی شده بودند را ذخیره کردم و یک فایل txt شامل label درست و سه label پیش‌بینی شده به ترتیب احتمالاتی درست کردم که این فایل را میتوانید در پوشه‌ی مشاهده کنید. file

```

[19] try:
    !rm -rf img
    !mkdir img
except:
    !mkdir img

False_Pred_Index = np.where(p_label!=test_Y)[0]
f = open("Info.txt","w+")
f.write('{:15}'.format("Image name"))
f.write('{:15}'.format("Image label"))
f.write('{:15}'.format("First Guess"))
f.write('{:15}'.format("First Prob"))
f.write('{:15}'.format("Second Guess"))
f.write('{:15}'.format("Second Prob"))
f.write('{:15}'.format("Third Guess"))
f.write('{:15} \n'.format("Third Prob"))
for i in range(np.size(False_Pred_Index)):
    img = TestX[False_Pred_Index[i]]
    p = np.array(p_val[False_Pred_Index[i]])
    p1 = np.max(p)
    x1 = np.where(p==p1)[0][0]
    p[x1] = 0
    p2 = np.max(p)
    x2 = np.where(p==p2)[0][0]
    p[x2] = 0
    p3 = np.max(p)
    x3 = np.where(p==p3)[0][0]
    f.write('{:15} '.format('img_{i}'))
    f.write('{:15} '.format(test_Y[False_Pred_Index[i]]))
    f.write('{:15} '.format(x1))
    f.write('{:15} '.format(p1))
    f.write('{:15} '.format(x2))
    f.write('{:15} '.format(p2))
    f.write('{:15} '.format(x3))
    f.write('{:15} \n'.format(p3))
    file = f'img/img_{i}.jpg'
    cv2.imwrite(file,img)
f.close()

```

شکل ۱۲.۴: جدا کردن عکس‌های اشتباه پیش‌بینی شده و تولید فایل txt

(ب) داده‌ی اشتباه پیشینی شده به عدد ۷

(آ) داده‌ی اشتباه پیشینی شده به عدد ۸

شکل ۱۳.۴: نمونه‌ای از داده‌های اشتباه پیشینی شده

Image name	Image label	First Guess	First Prob	Second Guess	Second Prob	Third Guess	Third Prob
img_0	4	2	0.791448	6	0.159005	4	0.036934
img_1	2	7	0.900786	2	0.089741	8	0.005041
img_2	5	3	0.903545	5	0.087911	1	0.007134
img_3	6	0	0.909226	6	0.081630	5	0.007393
img_4	3	5	0.566680	3	0.433128	2	0.000071
img_5	8	2	0.667169	8	0.161655	0	0.105234
img_6	8	2	0.794132	8	0.098189	1	0.056788
img_7	2	1	0.254184	8	0.252430	7	0.157966
img_8	7	3	0.895223	7	0.059672	2	0.026104
img_9	8	4	0.738619	8	0.174119	9	0.042060
img_10	4	9	0.608003	4	0.386576	7	0.002543
img_11	5	8	0.786798	5	0.188866	3	0.013749
img_12	4	9	0.977834	4	0.019689	7	0.001934
img_13	8	7	0.412495	8	0.396467	3	0.078878
img_14	9	7	0.582327	9	0.360923	4	0.039055
img_15	8	9	0.616406	8	0.379115	4	0.003184
img_16	6	0	0.535885	6	0.274906	5	0.116020
img_17	6	5	0.987918	2	0.004357	0	0.002913
img_18	6	8	0.771657	6	0.178293	2	0.024977
img_19	4	6	0.973922	4	0.022518	0	0.003106
img_20	9	4	0.665813	9	0.295215	7	0.013986
img_21	7	9	0.676426	7	0.263939	8	0.030553
img_22	7	2	0.981024	7	0.008206	3	0.004896
img_23	9	4	0.830743	9	0.112615	8	0.028242
img_24	4	9	0.878939	4	0.109337	7	0.005279
img_25	9	5	0.627365	3	0.241438	0	0.111910
img_26	7	1	0.557202	7	0.360769	2	0.065026
img_27	8	3	0.923430	5	0.036750	0	0.016418
img_28	7	9	0.538845	7	0.249528	8	0.113386
img_29	7	9	0.384327	7	0.305387	0	0.112774
img_30	7	1	0.773222	3	0.084472	8	0.047538
img_31	7	9	0.772865	7	0.184204	4	0.014362
img_32	8	7	0.991890	3	0.004626	8	0.003169
img_33	4	2	0.496930	6	0.355277	4	0.126273
img_34	9	3	0.655168	9	0.126511	8	0.109584
img_35	7	9	0.583758	7	0.166098	2	0.108542
img_36	2	6	0.862634	3	0.054609	5	0.026435
img_37	3	7	0.889124	3	0.096892	9	0.013011
img_38	8	0	0.545502	8	0.394098	5	0.039615
img_39	7	2	0.473614	7	0.280935	3	0.179205
img_40	2	7	0.384722	8	0.306908	9	0.233941

شکل ۱۴.۴: نمونه‌ای از فایل txt

کد این قسمت را میتوانید از این لینک مشاهده بفرمایید.

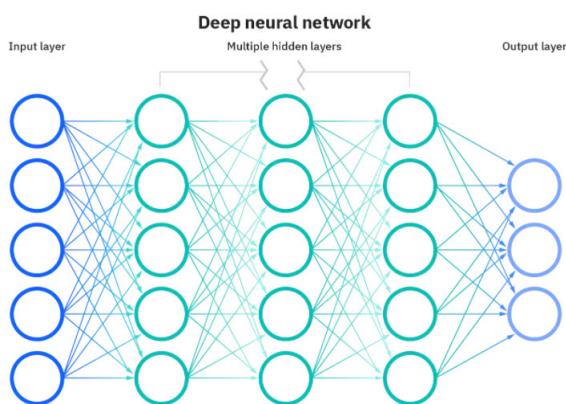
فصل ۵

آشنایی با شبکه‌های عصبی

۱.۵ تئوری

شبکه‌های عصبی، زیر مجموعه‌ای از علوم یادگیری ماشین هستند و در مرکز الگوریتم‌های یادگیری عمیق قرار دارند. نام و ساختار آنها از ساختار مغز انسان الهام گرفته شده است و از راهی که نورون‌های بیولوژیکی به یکدیگر نشان می‌دهند تقلید می‌کند.

شبکه‌های عصبی مصنوعی از لایه‌هایی از گره تشکیل شده‌اند که شامل یک لایه ورودی، یک یا چند لایه مخفی و یک لایه خروجی است. هر گره یا نورون مصنوعی به نورون‌های دیگر متصل می‌شود و وزن و آستانه مخصوص دارد. اگر خروجی هر گره از مقدار آستانه‌اش بیشتر شود، آن گره فعال می‌شود و داده‌ها را به لایه بعدی شبکه ارسال می‌کند. در غیر این صورت، هیچ داده‌ای به لایه‌ی بعدی شبکه منتقل نمی‌شود.

شکل ۱.۵: یک شبکه عصبی با یک لایه‌ی ورودی، سه لایه‌ی مخفی و یک لایه خروجی

هر گره به عنوان یک مدل رگرسیون خطی، متشکل از داده‌های ورودی، وزن‌ها، بایاس و خروجی است. فرمول چیزی شبیه به این خواهد بود:

$$\text{output} = \begin{cases} 1 & \sum_{i=1}^m w_i \cdot x_i + \text{bias} \geq 0 \\ 0 & \sum_{i=1}^m w_i \cdot x_i + \text{bias} < 0 \end{cases} \quad (1.5)$$

بنابر قضیه‌ی تقریب جهانی (Theorem Approximation Universal): فرض کنید $f: \mathcal{R}^n \rightarrow \mathcal{R}^m$ یک تابع پیوسته باشد و $K \subseteq \mathcal{R}^n$ یک مجموعه فشرده باشد که دامنه تابع f باشد، در اینصورت:

- می‌توان با یک شبکه عصبی با یک لایه پنهان که تعداد نورون‌های آن به اندازه کافی زیاد باشد تقریبی از تابع f به دست آورد.
- می‌توان با یک شبکه عصبی با تعداد نورون‌های مشخص و ثابت در هر لایه که تعداد لایه‌های آن به اندازه کافی زیاد باشد تقریبی از تابع f به دست آورد.

اگر همه لایه‌ها به صورت ۱.۵ باشند تعداد لایه اثری نخواهد داشت زیر در نهایت می‌توان با یک مدل خطی کل شبکه را مدل‌سازی کنیم. به همین دلیل Activation Function غیرخطی استفاده کنیم.
از مشهورترین Activation Function

Sigmoid •

$$S(x) = \frac{1}{1 + e^{-x}} \quad (2.5)$$

tanh •

$$\tanh(x) = \frac{e^x - e^{-x}}{e^x + e^{-x}} \quad (3.5)$$

ReLU •

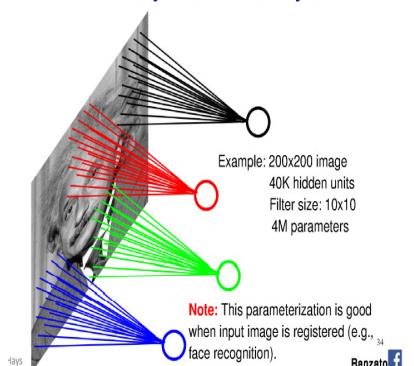
$$ReLU(x) = \max(x, 0) \quad (4.5)$$

Leaky ReLU •

$$Leaky\ ReLu(x) = \begin{cases} x & x \geq 0 \\ 0.01x & x < 0 \end{cases} \quad (5.5)$$

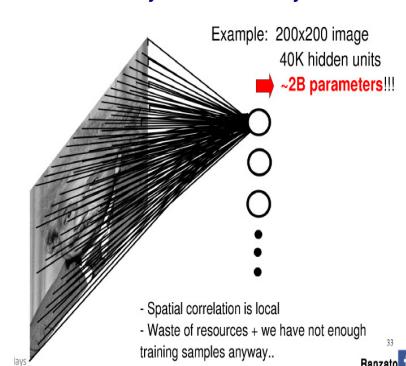
گره‌های لایه‌های مخفی و لایه‌ی خروجی به گره‌های لایه‌ی قبلی‌شان می‌توانند وصل بشوند. اگر معماری شبکه به نحوی باشد که هر گره به همه گره‌های لایه‌ی قبل وصل باشد یک لایه fully connected خواهیم داشت. اما نوع دیگری از لایه‌ها هم به نام locally connected وجود دارد که در این لایه‌ها هر گره به تعداد مشخصی از گره‌های لایه قبل متصل است.

Locally Connected Layer

(ب) شبکه‌ی locally connected

Fully Connected Layer

(آ) شبکه‌ی fully connected

شکل ۲.۵: انواع لایه‌ها در شبکه‌های عصبی

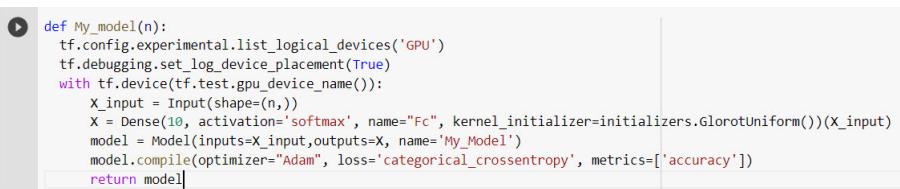
۲.۵ پیاده سازی عملی

برای پیاده سازی شبکه عصبی از کتابخانه tensorflow استفاده کردم. از دیتاست ارقام Mnist استفاده کردم.

دو نوع شبکه عصبی طراحی کردم.

نوع اول: یک شبکه یک لایه ورودی و یک لایه خروجی به صورت fully connected

نوع دوم: یک شبکه یک لایه ورودی و یک لایه مخفی به صورت locally connected و یک لایه خروجی به صورت fully connected

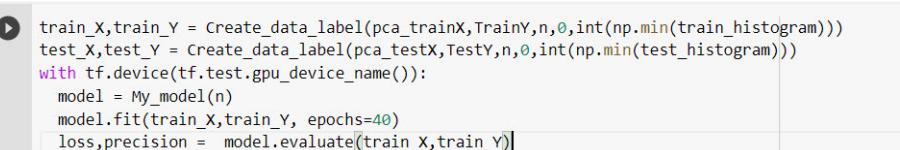


```

def My_model(n):
    tf.config.experimental.list_logical_devices('GPU')
    tf.debugging.set_log_device_placement(True)
    with tf.device(tf.test.gpu_device_name()):
        X_input = Input(shape=(n,))
        X = Dense(10, activation='softmax', name="Fc", kernel_initializer=initializers.GlorotUniform())(X_input)
    model = Model(inputs=X_input,outputs=X, name='My_Model')
    model.compile(optimizer="Adam", loss='categorical_crossentropy', metrics=['accuracy'])
    return model

```

شکل ۳.۵: معماری شبکه اول

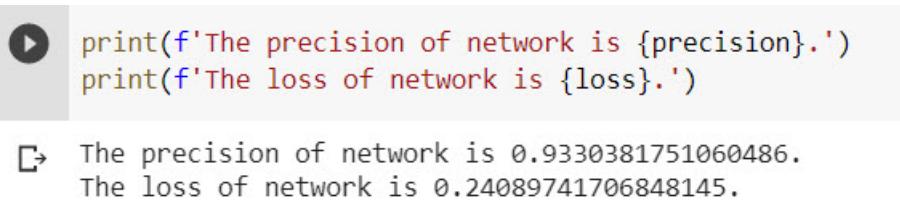


```

train_X,train_Y = Create_data_label(pca_trainX,TrainY,n,0,int(np.min(train_histogram)))
test_X,test_Y = Create_data_label(pca_testX,TestY,n,0,int(np.min(test_histogram)))
with tf.device(tf.test.gpu_device_name()):
    model = My_model(n)
    model.fit(train_X,train_Y, epochs=40)
    loss,precision = model.evaluate([train_X,train_Y])

```

شکل ۴.۵: آموزش شبکه اول


```

print(f'The precision of network is {precision}.')
print(f'The loss of network is {loss}.')

The precision of network is 0.9330381751060486.
The loss of network is 0.24089741706848145.

```

شکل ۵.۵: نتیجه شبکه اول

ورودی شبکه اول خروجی PCA دیتاهای Mnist بود. کد این قسمت را میتوانید از این لینک مشاهده بفرمایید.

```

def My_model(n):
    tf.config.experimental.list_logical_devices('GPU')
    tf.debugging.set_log_device_placement(True)
    with tf.device(tf.test.gpu_device_name()):
        X_input = Input(shape=(n,n,1))
        X = Conv2D(32,(3,3), name="Conv", kernel_initializer=initializers.GlorotUniform())(X_input)
        X = Activation('relu')(X)
        X = MaxPooling2D((2,2), name='Max')(X)
        X = Flatten()(X)
        X = Dense(10, activation='softmax', name="Fc", kernel_initializer=initializers.GlorotUniform())(X)
    model = Model(inputs=X_input,outputs=X, name='My_Model')
    model.compile(optimizer="Adam", loss='categorical_crossentropy', metrics=['accuracy'])
    return model

```

شکل ۶.۵: معماری شبکه‌ی دوم

```

n = 28
train_X,train_Y = Create_data_label(TrainX,TrainY,n,0,int(np.min(train_histogram)))
train_X = train_X.reshape(-1,28,28,1)
test_X,test_Y = Create_data_label(TestX,TestY,n,0,int(np.min(test_histogram)))

with tf.device(tf.test.gpu_device_name()):
    model = My_model(n)
    model.fit(train_X,train_Y, epochs=40)
    loss,precision = model.evaluate(train_X,train_Y)

```

شکل ۷.۵: آموزش شبکه‌ی دوم

```

print(f'The precision of network is {precision}.')
print(f'The loss of network is {loss}.')

```

→ The precision of network is 0.9984320402145386.
The loss of network is 0.013051732443273067.

شکل ۸.۵: نتیجه شبکه‌ی دوم

ورودی شبکه دوم، عکس‌های دیتا‌های Mnist بود. کد این قسمت را میتوانید از این لینک مشاهده بفرمایید.

فصل ۶

تشخیص نوع پلاک

۱.۶ آموزش مدل SVM برای تشخیص نوع پلاک

این قسمت از پروژه به تشخیص نوع پلاک اختصاص یافت.
در ایران دو نوع پلاک وجود دارد:

- پلاک معمولی
- پلاک منطقه آزاد

(ب) پلاک منطقه آزاد

(آ) پلاک معمولی

شکل ۱.۶: انواع پلاک در ایران

هدف این قسمت تشخیص این دو پلاک از همدیگر است. علاوه بر این دو دسته یک دسته از عکس‌های اطراف ماشین هم به عنوان دسته سوم اضافه می‌کنیم تا اگر دوربین عکسی به جز پلاک گرفت تشخیص بدھیم.
برای ساختن دیتاست از این لینک دانلود کردم و به صورت دستی به دو قسمت پلاک معمولی و پلاک منطقه آزاد تقسیم بندی کرم.
سپس از این لینک عکس‌هایی از ماشین پیدا کردم. برای دسته سوم به صورت رندوم از این عکس‌ها پنجره انتخاب می‌کرم و به دسته‌های سوم اضافه می‌کرم.
سپس همه‌ی عکس‌ها را به سایز 30×60 برم. حال از هر دسته پلاک معمولی، پلاک منطقه آزاد و عکس غیر پلاک 800 عکس به عنوان داده اموزش، 200 عکس به عنوان داده validation و 300 عکس به عنوان test قرار دادم و بهترین پارامتر را با آموزش شبکه با پارامترهای C و gamma و به دست آوردن دقیق روی داده validation به دست آوردم و سپس نتیجه‌ی بهترین شبکه را روی داده test هم به دست آوردم.

Loading and resizing tall plates to size 30*60

```
# file at https://drive.google.com/drive/folders/1uphP3yClA3ajbWrHnyhHCju8jR-KBVxQ?usp=sharing
filenames2 = glob.glob('/content/drive/MyDrive/Intern/plates/tall/*')
for i in range(len(filenames2)):
    name2 = filenames2[i]
    img2 = cv2.imread(name2)
    resize_im2 = cv2.resize(img2, (60, 30), interpolation = cv2.INTER_AREA)
    new_name2 = '/content/tall/{}'.format(i).jpg'
    cv2.imwrite(new_name2, resize_im2)
```

شکل ۲.۶: بارگزاری عکس پلاک‌های معمولی

Loading and resizing fat plates to size 30*60

```
# file at https://drive.google.com/drive/folders/1wb_XZy7WcVPkecwVEDL0X8HTxTtVMx63?usp=sharing
filenames1 = glob.glob('/content/drive/MyDrive/Intern/plates/fat/*')
for i in range(len(filenames1)):
    name1 = filenames1[i]
    img1 = cv2.imread(name1)
    resize_im1 = cv2.resize(img1,(60,30),interpolation = cv2.INTER_AREA)
    new_name1 = f'/content/fat/{i}.jpg'
    cv2.imwrite(new_name1,resize_im1)
```

شکل ۳.۶: بارگزاری عکس پلاک‌های منطقه آزاد

Creating random images from car images

```
# file at https://drive.google.com/drive/folders/1083SCVaVEYQBV_7Wrouh3n-ggDygzIFh?usp=sharing
filename = glob.glob('/content/drive/MyDrive/Intern/car_img/*')
k = 1
for i in range(len(filename)):
    name = filename[i]
    img = cv2.imread(name)
    row,col = img.shape[0],img.shape[1]
    for j in range(4):
        random_row = random.randint(100, row-100)
        random_col = random.randint(200, col-200)
        newimg = img[random_row:random_row+100,random_col:random_col+100]
        newimg = cv2.resize(newimg,(60,30),interpolation = cv2.INTER_AREA)
        new_name = f'car/{k}.jpg'
        cv2.imwrite(new_name,newimg)
    k = k + 1
```

شکل ۴.۶: ساختن عکس‌های رندوم از اطراف ماشین

Final Result

```
[14] prob = svm_problem(train_Y, train_X)
param = svm_parameter('f'-s 0 -t 2 -g {g} -c {c} -b 1')
m = svm_train(prob, param)

p_label, p_acc, p_val = svm_predict(train_Y, train_X, m, options='-b 1')
p_label, p_acc, p_val = svm_predict(validation_Y, validation_X, m, options='-b 1')
p_label, p_acc, p_val = svm_predict(test_Y, test_X, m, options='-b 1')

Accuracy = 100% (2400/2400) (classification)
Accuracy = 98.5% (591/600) (classification)
Accuracy = 97.5556% (878/900) (classification)
```

شکل ۵.۶: نتیجه‌ی نهایی روی داده‌های train و validation و test

۲.۶ آموزش شبکه‌ی عصبی برای تشخیص نوع پلاک

با دو معماری که در فصل ۵ دیدیم شبکه‌ی عصبی را با سه نوع داده آموزش می‌دهیم و دقت را گزارش می‌کنیم.

```
❶ def My_model(n):
    tf.config.experimental.list_logical_devices('GPU')
    tf.debugging.set_log_device_placement(True)
    with tf.device(tf.test.gpu_device_name()):
        X_input = Input(shape=(n,))
        X = Dense(3, activation='softmax', name="Fc", kernel_initializer=initializers.GlorotUniform())(X_input)
        model = Model(inputs=X_input,outputs=X, name='My_Model')
        model.compile(optimizer="Adam", loss='categorical_crossentropy', metrics=['accuracy'])
    return model
```

شکل ۶.۶: معماری شبکه‌ی اول

Fitting and testing the model

```
❷ with tf.device(tf.test.gpu_device_name()):
    model = My_model(dim)
    model.fit(train_X,train_Y, epochs=40)
    loss,precision = model.evaluate(train_X,train_Y)
```

Final result

```
[ ] print(f'The precision of network is {precision}.')
      print(f'The loss of network is {loss}.')
```

The precision of network is 1.0.
The loss of network is 0.023799067363142967.

شکل ۷.۶: نتیجه شبکه‌ی اول

کد این قسمت را میتوانید از این لینک مشاهده بفرمایید.

Creating model

```

4s  def My_model(n,m):
    tf.config.experimental.list_logical_devices('GPU')
    tf.debugging.set_log_device_placement(True)
    with tf.device(tf.test.gpu_device_name()):
        X_input = Input(shape=(n,m,1))
        X = Conv2D(32,(3,3), name="Conv", kernel_initializer=initializers.GlorotUniform())(X_input)
        X = Activation('relu')(X)
        X = MaxPooling2D((2,2), name='Max')(X)
        X = Flatten()(X)
        X = Dense(3, activation='softmax', name="Fc", kernel_initializer=initializers.GlorotUniform())(X)
    model = Model(inputs=X_input,outputs=X, name='My_Model')
    model.compile(optimizer="Adam", loss='categorical_crossentropy', metrics=['accuracy'])
    return model

```

شکل ۸.۶: معماری شبکه‌ی دوم

Fitting and testing the model

```
[13] with tf.device(tf.test.gpu_device_name()):
    model = My_model(30,60)
    model.fit(train_X,train_Y, epochs=40)
    loss,precision = model.evaluate(train_X,train_Y)
```

Final result

```
[14] print(f'The precision of network is {precision}.')
print(f'The loss of network is {loss}.')
```

The precision of network is 1.0.
The loss of network is 2.015161726376391e-06.

شکل ۹.۶: نتیجه شبکه‌ی دوم

کد این قسمت را میتوانید از این لینک مشاهده بفرمایید.

فصل ۷

آشنایی با Shape Context Descriptor

۱.۷ تئوری

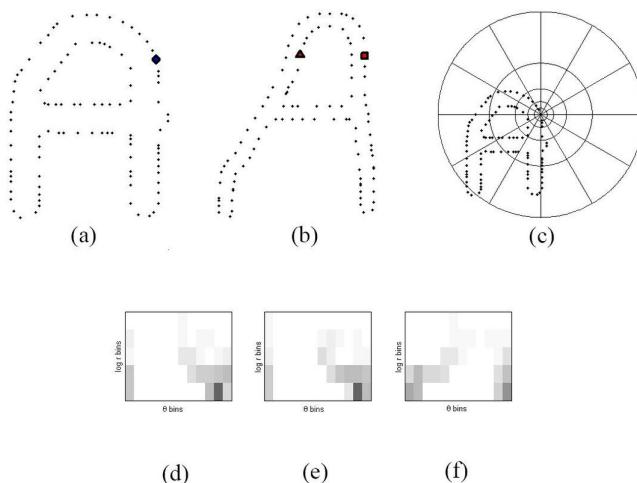
shape context یک روش برای توصیف اشکال است که امکان اندازه‌گیری میزان شباهت اشکال و پیدا کردن تطابق را فراهم می‌کند.

ایده اصلی این است که n نقطه را روی خطوط یک شکل انتخاب کنید. برای هر نقطه مثل p_i روی شکل، $1 - n$ بردار که از اتصال p_i به همه نقاط دیگر بدست می‌آید، در نظر بگیرید. مجموعه همه این بردارها توصیف غنی و دقیق از شکل موضعی در آن نقطه است. ایده اصلی این است که توزیع در موقعیت‌های نسبی توصیف کننده‌ای قوی است.

برای هر نقطه مثل p_i فاصله و زاویه‌ی خط واصل این نقطه با نقاط دیگر را به دست می‌آوریم و این عملیات را برای هر نقطه مانند p_i به دست می‌آوریم.

سپس یک هیستوگرام log-polar تشکیل میدهیم که به تعداد تقسیم‌بندی‌های طولی ستون و به تعداد تقسیم‌بندی‌های عرضی سطر دارد. به ازای هر دو نقطه‌ی p_i و p_j در صورتی که طول و زاویه خط واصل این دو نقطه در محدوده‌ی متناظر با خانه‌ی (j, i) باشد مقدار آن خانه یکی زیاد می‌شود. در نهایت به یک ماتریس هیستوگرام میرسیم که میتوانیم به عنوان بردار ویژگی برای آموزش شبکه از آن استفاده کنیم.

برای مقاوم بودن در برابر scale طول را بر میانگین طول تقسیم میکنیم. معمولاً تعداد تقسیم‌بندی‌های طولی ۵ و زاویه‌ای ۱۲ تا است.

شکل ۱.۷ : Shape Context

۲.۷ پیاده سازی عملی

الگوریتم Shape Context Descriptor را به صورت دستی خودم نوشتم. همچنین از دیتابست ارقام Mnist استفاده کردم. اول از همه بزرگترین کانتور داخل هر عکس را به دست آوردم. سپس تعداد نقاطی که این کانتور دارد را حساب کردم. قصد دارم این نقاط را به عنوان p_i ها انتخاب کنم. از آن جایی که باید تعداد این نقاط در همه عکس‌ها برابر شود یک میانگین‌گیری بین نقاط بزرگترین کانتور عکس‌ها انجام دادم و به عدد ۳۴ رسیدم.

Finding average contour points

```

avg_cont_num = 0
for i in range(len(TrainX)):
    img = TrainX[i]
    ret, thresh = cv2.threshold(img, 127, 255, 0)
    contours, hierarchy = cv2.findContours(thresh, cv2.RETR_TREE, cv2.CHAIN_APPROX_SIMPLE)
    sorted_contours= sorted(contours, key=cv2.contourArea, reverse= True)[0]
    avg_cont_num += len(sorted_contours)
avg_cont_num /= len(TrainX)
avg_cont_num = int(avg_cont_num)
avg_cont_num

```

34

شکل ۲.۷: به دست آوردن میانگین نقاط بزرگترین کانتور

برای این کار اول هر عکس را به یک عکس باینری تبدیل کردم؛ یعنی خانه‌های کمتر از ۱۲۷ را ۰ کردم و خانه‌های بیشتر مساوی ۱۲۷ را به ۲۵۵ بردم. سپس کانتورهای این عکس باینری را به دست آوردم. سپس کانتورها را به ترتیب مساحت مرتب کردم و بزرگترین کانتور را انتخاب کردم و تعداد نقاط این کانتور را در میانگین‌گیری لحاظ کردم.

پس برای هر عکس باید ۳۴ نقطه را انتخاب میکردم. برای شکل‌هایی که بزرگترین کانتورشان بیشتر از ۳۴ نقطه بود، ۳۴ نقطه اول و آن‌هایی که بزرگترین کانتورشان کمتر از ۳۴ نقطه بود، با تکرار نقاط به ۳۴ نقطه میرساندم.

پس برای هر عکس ۳۴ نقطه داشتم. بین هر کدام فاصله نرمال شده و زاویه را حساب کردم و با کمک این دو یک هیستوگرام log-polar به دست می‌آورم.

```

def Find_norm(points):
    norm = np.zeros((len(points),avg_cont_num,avg_cont_num))
    for i in range(len(points)):
        for j in range(avg_cont_num):
            norm[i,j] = np.linalg.norm(points[i]-points[i,j],axis=1)
            norm[i] = norm[i] / norm[i].mean()
    return norm

def Find_angle(points):
    angle = np.zeros((len(points),avg_cont_num,avg_cont_num))
    for i in range(len(points)):
        for j in range(avg_cont_num):
            angle[i,j] = np.arctan2(points[i,:,1]-points[i,j,1],points[i,:,0]-points[i,j,0])/math.pi*180
    return angle

def Create_Histogram(num,norm,angle):
    r_bins = 5
    angle_bins = 12
    r_array = np.array([0, 0.125, 0.25, 0.5, 1, 2])
    angle_array = np.zeros(angle_bins+1)
    for i in range(angle_bins+1):
        angle_array[i] = -180 + i * 30
    Histogram = np.zeros((num,r_bins,angle_bins))
    for k in range(num):
        for i in range(r_bins):
            for j in range(angle_bins):
                Histogram[k,i,j] = len(np.where(((norm[k]>=r_array[i])*1) * ((norm[k]<r_array[i+1])*1) * ((angle[k]>=angle_array[j])*1) * ((angle[k]<angle_array[j+1])*1))[0]
    return Histogram

```

شکل ۳.۷: ساخت هیستوگرام log-polar

```
def Find_contour_points(data):
    contour_points = np.zeros((len(data),avg_cont_num,2))
    for i in range(len(data)):
        img = data[i]
        ret, thresh = cv2.threshold(img, 127, 255, 0)
        contours, hierarchy = cv2.findContours(thresh, cv2.RETR_TREE, cv2.CHAIN_APPROX_SIMPLE)
        sorted_contours= sorted(contours, key=cv2.contourArea, reverse= True)[0]
        if len(sorted_contours)>avg_cont_num:
            contour_points[i] = sorted_contours[:avg_cont_num].reshape((avg_cont_num,2))
        else:
            q,r = divmod(avg_cont_num, len(sorted_contours))
            sorted_contours = sorted_contours.reshape((-1,2))
            repeated_contours = sorted_contours.copy()
            for i in range(1,q):
                repeated_contours = cv2.vconcat([repeated_contours, sorted_contours])
            repeated_contours = cv2.vconcat([repeated_contours, sorted_contours[:r]])
            contour_points[i] = repeated_contours
    return contour_points
```

شکل ۴.۷: تابع به دست آوردن کانتور ۳۴ تایی

```
def Find_norm(points):
    norm = np.zeros((len(points),avg_cont_num,avg_cont_num))
    for i in range(len(points)):
        for j in range(avg_cont_num):
            norm[i,j] = np.linalg.norm(points[i]-points[i,j],axis=1)
        norm[i] = norm[i] / norm[i].mean()
    return norm

def Find_angle(points):
    angle = np.zeros((len(points),avg_cont_num,avg_cont_num))
    for i in range(len(points)):
        for j in range(avg_cont_num):
            angle[i,j] = np.arctan2(points[i,:,1]-points[i,j,1],points[i,:,0]-points[i,j,0])/math.pi*180
    return angle

def Create_Histogram(num,norm,angle):
    r_bins = 5
    angle_bins = 12
    r_array = np.array([0, 0.125, 0.25, 0.5, 1, 2])
    angle_array = np.zeros(angle_bins+1)
    for i in range(angle_bins+1):
        angle_array[i] = -180 + i * 30
    Histogram = np.zeros((num,r_bins,angle_bins))
    for k in range(num):
        for i in range(r_bins):
            for j in range(angle_bins):
                Histogram[k,i,j] = len(np.where(((norm[k]>=r_array[i])*1) * ((norm[k]<r_array[i+1])*1) * ((angle[k]>=angle_array[j])*1) * ((angle[k]<angle_array[j+1])*1))[0]
    return Histogram
```

شکل ۵.۷: تابع به دست آوردن فاصله، زاویه و هیستوگرم

سپس هر هیستوگرم به یک بردار تبدیل می شود که این بردار برای آموزش مدل SVM استفاده می شود. سپس بهترین پارامترها را برای به دست آوردن بیشترین دقیقت به دست می آوریم و مدل نهایی را روی داده‌ی test امتحان می کنیم.

```
Finilize the model with best parameters
1b [17] train_X,train_Y = Create_data_label(Histogram_TrainX_reshaped,TrainY,n,0,int(np.min(train_histogram)))
test_X,test_Y = Histogram_TestX_reshaped,TestY
prob = svm_problem(train_Y,train_X)
param = svm_parameter('f -s 0 -t 2 -g {g} -c {c} -b 1')
m = svm_train(prob, param)

Precision on train data
6m [18] p_label, p_acc, p_val = svm_predict(train_Y, train_X, m, options=' -b 1')
Accuracy = 92.198% (49981/54210) (classification)

Precision on test data
7m [19] p_label, p_acc, p_val = svm_predict(test_Y, test_X, m, options=' -b 1')
Accuracy = 66.68% (6668/10000) (classification)
```

شکل ۶.۷: نتایج شبکه‌ی SVM روی داده‌های train و test

فصل ۸

جمع بندی ، نتیجه‌گیری و پیشنهادها

جمع بندی:

در این گزارش توضیحات در مورد شرکت بصیر پردازش، محصولات اصلی شرکت، توضیحات تئوری و پیاده‌سازی‌های عملی Context Shape ، learning Deep ، SVM ، PCA و کدهای مربوط به بخش‌های پیاده‌سازی توضیح داده شد.

نتیجه‌گیری:

کارآموزی به عقیده من جزو بهترین تجربه‌هایی است که هر دانشجو تجربه می‌کند. آشنا شدن با فضای کار و صنعت تجربه ارزشمندی برای من بود. تا جایی که ممکن بود من سعی کردم خودم را مشتاق مطالب جدید نشان دهم و سرپرست کارآموزی هم تا جایی که توانست به من کمک کرد و ارتباط دوستانه‌ای بین دو طرف بود. در این کارآموزی من با دانش‌های جدید و قدرتمندی آشنا شدم و علاوه بر بعد تئوری توانستم در بعد عملی هم شبیه سازی انجام دهم که لذت کار را دو چندان می‌کرد.

پیشنهادها:

من به عنوان عضوی موقت در این شرکت برخی ایرادات از دیدگاه خود می‌بینم که لزومی بر درست بودن آن نیست. در درجه اول بنظر من اگر کارآموز با بخش‌های تجاری شرکت و نحوه فروش و تعامل با مشتریان هم وارد شود و اطلاعات کسب کند بسیار خوب است. در درجه دوم من حس می‌کنم اگر میزان کار جمعی بین کارآموزان بیشتر شود بسیار خوب است.